

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/22-02723-010
Otsuse kuupäev 24. mai 2022
Komisjoni koosseis Esimees Mihkel Kivisalu
Tarbija
Kaupleja oü Ksauto, 11479081
Tarbija nõue Kahju hüvitamine.
Asja läbivaatamise aeg 20. mai 2022

Resolutsioon:

1. Avaldus rahuldada.
2. Kauplejal on kohustus tarbijale hüvitada 100 eurot.
3. Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast. Otsusega mittenõustumisel võivad pooled vaidlust jätkata maakohtus, kauplejal tuleb hagi esitamisest teavitada Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametit.

Asjaolud:

Tarbija ostis 04.05.2021.a kauplejalt OÜ Ksauto kasutatud auto Ford Kuga 2010.a, hinnaga 8699 eurot. Umbes poole aasta pärast auto ei käivitunud ja tarbija kinnitusel selgus, et tegemist ei ole uue akuga nagu algselt väideti.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja vastuse kohaselt paigaldatigi autole Taanis uus aku, mis kirjutas ka kuulutuses, samas ei tähenda see kaupleja sõnul seda, et akul oleks garantii. Tegemist on kuluosaga, mille töökindlus võib väheneda, kui akut ei ole hooldatud või siis on tekkinud kahjustus lühikeste sõitude tõttu. Seetõttu võiski aku saada külmakahjustuse, sest olid ka öökülmad.

Komisjoni põhjendus:

Tarbijakaitseaduse § 51 järgi lahendatakse vaidlus poolte kirjalikult esitatud ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel.

Menetluses kogutud tõendite ja ütluste põhjal leiab komisjon, et tarbija avaldus kuulub rahuldamisele Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Võlaõigusseaduse § 208 lg 1 sätestab, et asja müügilepinguga kohustub müüja andma ostjale üle olemasoleva, valmistatava või müüja poolt tulevikus omandatava asja ning tegema võimalikuks omandi ülemineku ostjale, ostja aga kohustub müüjale tasuma asja ostuhinna rahas ja võtma asja vastu. VÕS § 208 lg 4 kohaselt on tarbijalemüük asja müük müügilepingu alusel, mille puhul tarbijale müüb vallasasja müüja, kes sõlmib lepingu oma majandus- või kutsetegevuses. Poolte vaheline leping vastab tarbijalemüügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses. Tarbija ostis kauplejalt sõiduki.

Esitatud tõenditest nähtub, et vaidlus on müüdnud asja lepingutingimustele mittevastavuses (VÕS § 217) ning kas kaupleja vastutab asja mittevastavuse eest (VÕS §-id 103 ja 218).

Müügilepingu alusel ostjale üleantava asja puhul on müüja vastutuse esmaseks eelduseks asja mittevastavus lepingutingimustele (VÕS § 217 lg 1-2). Et tarbijal oleks õigus tugineda asja lepingutingimustele mittevastavusele, on tarbijal kohustus kauplejat puudustest teavitada (RKO 2-14-37663/54). Asjas kogutud materjalidest nähtub, et tarbija teavitas korrektselt kauplejat puudustest.

VÕS § 217 järgi on müüja põhikohustuseks anda ostjale üle lepingu tingimustele vastav asi, ostjale üleantav asi peab vastama kokkulepitule koguse, kvaliteedi, liigi, kirjelduse ja pakendi osas. VÕS § 217 lg 2 p 6 järgi ei vasta tarbijamüügi puhul asi kokkulepitud tingimustele, kui asi ei ole seda liiki asjadele tavaliselt omase kvaliteediga, mida ostja võis mõistlikult eeldada, lähtudes asja olemusest ja arvestades asja müüja, tootja, varasema müüja või muu vahendaja poolt asja teatud omaduste suhtes avalikult tehtud avaldusi, seda eelkõige asja reklaamimisel või etikettidel. VÕS § 218 lg 2 kohaselt vastutab müüja asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis ilmneb kahe aasta jooksul asja üleandmisest ostjale; kuue kuu jooksul ilmnenu puuduse korral eeldatakse, et asja mittevastavus oli olemas kauba üleandmise ajal. Erialakirjanduses on märgitud, et ostja peab väidetavalt lepingutingimustele mittevastava asja üleandmise korral suutma tõendada (1) nii lepingutingimuste rikkumisele viitava puuduse olemasolu asjal kui ka seda, et (2) vastav puudus või selle põhjus eksisteeris juba asja temale üleandmise hetkel.

Asjaoludest nähtub, et tarbija sõidukil tekkisid probleemid akuga ning auto enam ei käivitud. Asjas esitatud materjalidest nähtub, et müügikuulutuses oli toodud, et sõidukil on uus aku. Samas nähtub pildilt, et tegemist ei ole uue akuga (akul nt rooste ja kulumised, mis ei saanud tekkida 6 kuu jooksul). Lisaks ei ole eluliselt usutav, et uus aku kuluks kuue kuu jooksul.

Kaupleja on esitanud seisukoha, et aku on kuluosa ning võis lühikeste sõitmiste või külma tõttu kahjustada saada. Komisjoni hinnangul ei ole eluliselt usutav, et lühikeste sõitmiste korral võiks aku kuue kuu jooksul selliselt hävineda. Lisaks ei ole kaupleja ka oma väiteid tõendanud. Seetõttu leiab komisjon, et kaupleja vastutab puuduse eest.

Riigikohus on lahendis nr 3-2-1-130-15 toonud välja, et VÕS § 115 lg 1 ning §-de 127 ja 128 alusel võib võlausaldaja lepingu rikkumise korral nõuda kahju hüvitamist, kui on täidetud eelkõige järgmised üldised eeldused:

- võlgnik on lepingut rikkunud (VÕS § 115 lg 1);
- võlgnik vastutab lepingu rikkumise eest (VÕS § 115 lg 1);
- võlausaldajale on tekkinud või tekib kahju (VÕS § 127 lg 1, § 128);
- kahju on hõlmatud rikutud lepingulise kohustuse kaitse-eesmärgiga (VÕS § 127 lg 2);
- kahju oli rikkumise võimaliku tagajärjena võlgnikule lepingu sõlmimise ajal ettenähtav, v.a kui kahju tekitati tahtlikult või raske hooletuse tõttu (VÕS § 127 lg 3);
- rikkumise ja kahju vahel on põhjuslik seos (VÕS § 127 lg 4)(vt RKTko nr 3-2-1-173-12, p 15). (p 11).

Komisjon leiab, et käesoleval juhul on tarbijal õigus kahjustunud aku eest nõuda kahju hüvitamist, kuivõrd kaupleja on lepingut rikkunud ning rikkumise ja kahju vahel on põhjuslik seos ehk kui aku ei oleks katki läinud ei oleks tarbijale kahju tekkinud. Seega leiab komisjon, et aku suurjärgus 100 eurot on mõistlik ning vastab turu keskmisele hinnale.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Mihkel Kivisalu
/allkirjastatud digitaalselt/